

Brots de poesia, quarta edició.

Sant Celoni, tardor del 2024.

Posar la poesia a peu de carrer és l'objectiu d'aquest projecte.

Una idea per a La Setmana del Bosc, destriada a càrrec de Pau Gener Galin.

Una relació de fragments de poemes, versos o prosa, plasmats en aparadors de comerços locals, cal·ligrafiats per Lluís Molina Hermoso. Poemes que al·ludeixen al bosc o a la natura, amb la flexibilitat, l'abstracció i el simbolisme que permet la poesia. Mirant que siguin d'autors i autores vius i vives, que escriuen en català, posant especial atenció als poetes que han vingut a recitar en directe al Festival de poesia de Sant Celoni, al llarg de les seves edicions anuals.

I també, naturalment, amb especial protagonisme per els poetes de Sant Celoni.

Aquesta és la nostra collita poètica per a La Setmana del Bosc d'enguany.

Gaudiu-la!

A continuació es detalla el fragment del poema, o poema sencer, l'autor o autora i el llibre on va sortir publicat amb la seva editorial i l'any, o bé si és inèdit. Com a novetat, enguany hi ha alguns poemes partits per facilitar la seva plasmació en els aparadors.

Enterreu-me cap-per-avall com una ceba
perquè tota la terra pugui xuclar les arrels negres
del meu cervell enamorat.

Jaume C. Pons Alorda. Inèdit.

ARBORESCÈNCIA

Submís a la malesa,
ajaçat sobre l'herba
gerda dels prats irrealis,
com esperant un atzar verge.

Elm Puig Mir

(poema del llibre *Planeta latent*, AdiA Edicions, 2022)

sols l'embravit silenci
bestret a la tempesta

per projectar l'instant
abans de prendre el vol

l'estol

M. Antònia Massanet
d'Aus de ramat (Adia Edicions, 2019)

Herbes i plantes exòtiques s'adhereixen
a esquerdes; ecos de vida llunyana.

Maria Wallace, 1/2.

(fragment del poema *Paisatge del Burren*, del llibre *Trencadís d'inversions*,
Libros de Aldarán, 2023)

Pentagrama, escrit amb un grapat de terra,
que guarda el batec de milers d'anys.

Maria Wallace, 2/2.

(fragment del poema *Paisatge del Burren*, del llibre *Trencadís d'inversions*,
Libros de Aldarán, 2023)

Si no fos per les bèsties,
que en la foscor ens bressolen,
prendria l'exili.

Andrea Ambatlle

Del llibre Tres cossos. (Quarteres, Tushita edicions 2024)

Has sentit mai el crit del cabirol?
El seu bram no dista tant del murmuri del fracàs.

Andrea Ambatlle

Del llibre Tres cossos. (Quarteres, Tushita edicions 2024)

Tu eres l'aire, l'amor i la paraula,
el que no es pot tenir ni deixar mai

Tomàs Arias

del llibre Morir de set vora la font (Quarteres, Tushita edicions 2024)

Qui va dir que a l'infern
no hi creix la molsa?

Mar Fontana, inèdit.

El crepuscle, avui,
té nom de rèplica.

Mar Fontana, inèdit.

La mirada, com la d'un mussol,
que no només hi veu de nit,
sinó quan vol.

Mar Fontana, inèdit.

En ser a dalt del carenat,
en l'alta serra,
he desfet el tirany fosc
tombant la vista.

Joan Tomàs Martínez Grimalt
Dins Obagues i solanes (El gall editor, 2016)

Emperò el pols ha emmudit
quan la tartera
s'ha abillat amb un foc nou
que m'era crida.

Joan Tomàs Martínez Grimalt

Dins Obagues i solanes (El gall editor, 2016)

Era el sec gorjar del grill
a la costera,
el poruc prec del sublim
a l'altra riba.

Joan Tomàs Martínez Grimalt

Dins Obagues i solanes (El gall editor, 2016)

On és la nit, germana?
On és la nit que estreny
tan fort el pit
que amaga el llop
a cada escala?

Joan Tomàs Martínez Grimalt
Dins Epigramari (Adia Edicions 2021)

On és la nit, germana?
On és la nit
perduda en cada nit
que fa esmolar la dalla?

Joan Tomàs Martínez Grimalt
Dins Epigramari (Adia Edicions 2021)

On és la nit, germana?
Ara que ja no calla
el sord neguit
i mou silent el vent
de la figuera
cada branca.

Joan Tomàs Martínez Grimalt
Dins Epigramari (Adia Edicions 2021)

Com qui arrenca amb les mans ginjolers i llapasses,
com qui llepa la terra i la llengua desnia,

Blanca llum Vidal. 1/2.

...com qui vol pau amarga, com qui tomba amenaces,
com qui esberla un miracle: potser així és com paria.

Blanca Llum Vidal. 2/2.

Deixa'm veure
el naixement de les estrelles,
l'expansió de l'univers,
la teva llengua anticipant-se a la meva.

Anna Gual

Qui traduirà els versos
del meu territori?
Qui desxifrarà
les paraules incrustades
als terrossos?

Anna Gual

Hi haurà algú que enregistri
la música de les branques
quan el vent esclata a mitjanit
i les exalta?

Anna Gual

Arribarà el dia que algú s'adoni
de les danses ocultes
de les arrels vigoroses
que s'allarguen pel subsòl?

Anna Gual

Un somier rovellat que fa de tanca
la banyera abonyegada que ningú no vol
un cobert de taulons de propaganda
rodes amuntegades de tractor.

Joan Vigó. 1/2.

A pagès el reciclatge
és costum i és obsessió.
I la deixalla ressuscita
i qui no llença ho té tot.

Joan Vigó. 2/2.

Tendre nit, obscuritat pigada, d'estiu filós, d'hivern girat,

Francesc Bellmunt. 1/2.

nit màgica de tardor, humil de primavera, per sempre febrosa.

Francesc Bellmunt. 2/2.

L'herba menuda oscil·la a lloure
en ple concert de la tramuntana.

Escampa poemes
d'una sola lletra
pintats en un catàleg de núvols.

Antoni Clapés

El cuquet corre rere el cargol,
ell que té fama de camperol!

Jordi Vintró. 1/4

Vol presentar-se, prest, al concurs,
i tem que hi hagi pactes obscurs.

Jordi Vintró. 2/4

Busquen, o ho diuen, els del bisbat
tocadors d'orgue de qualitat.

Jordi Vintró. 3/4

Ell toca, amb força, Beethoven, Liszt,
i això, en les cuques, mai no s'ha vist.

Jordi Vintró. 4/4

Del poema Maroma (fragment)

Dins el llibre Karaoke foxtrot (Vacamú Editora, Barcelona, 2024)

Sents el riu i els ocells
que em porten pels camins feréstecs al foscant?

I com el bosc
se m'enduu cap a l'embriex de tanta primavera?

Laura Martín Ortiz. 1/3.

El verd esclata
i l'aigua em brolla per tots els porus.

No pesen les cames, no;
no es fa feixuga la pujada.

Laura Martín Ortiz. 2/3.

I no és que la vida exploti avui:
 simplement és que m'adono
de quan
estàvem
mortes.

Laura Martín Ortiz. 3/3.

Del llibre D'aquest breu somni (Bromera edicions, 2022)

Prats, estrofes sense lluna,
fosc domini dels sentits,
trenco rocs sobre els grafitis,
mallo el riu amb bosc i runa.

Dolors Miquel

Estrofa del poema TAÜLLENCA que va sortir al llibre Aioç,
i posteriorment a l'antologia Sutura.

Al caló, una sola casa, i el torrent sencer cantava.
Ara és mut, i un corb marí degota negre per les ales.

Laia Malo

Què xiula una milana sense verd?
Què diu la bèstia humana quan s'ofega?
La llengua és el cruixit del què fou arbre,
després llaüt i ara distància entre el que veus
–entre el que sents– i això que et canten.”

Laia Malo

CURRÍCULUM

També sé fumar, restar i multiplicar.

Antonina Canyelles.

*Nota: Aquest poema s'inclou malgrat s'aparti de la temàtica de bosc i natura, per anar a l'aparador de l'Estanc del Carrer Major.

Són tantes preguntes que ja m'he confós
i ja s'ha fet fosc i ara penso en el bosc,
i em dic: «I com és que la nit no l'escombra?,
què ho fa, això que els arbres no tinguin mai por?»

Marina Miralles

Qui ho diu, que les fulles no els fan de vestit?,
qui ho diu, que una tija no pot ser una metxa?,
qui ho diu, que d'un tall no en podem fer una escletxa?

Marina Miralles

I els ocells s'aparellaven o ho semblava
i se'ls agermanaven els paràsits i les pors
i el groc dels ulls com dos esquitxos de llimona

Marina Miralles

Vine aquí i digue'm d'on vinc
si és del mar o la muntanya o dels cims
si és de l'ermita o del torrent o dels marges.

Marina Miralles

No veurem com creixen les tiges
de les llavors que hem plantat.

Marina Miralles

La boira retalla el món,
fa més curtes les muntanyes,
modela les copes dels arbres
i com un jardiner, les fa quadrades.
Hi ha un llenguatge i un silenci que s'hi amaguen.

Laia Carbonell. Inèdit.

sota els ponts de fusta
animalons deshidratats
ensalivant les esquerdes mortes de la terra.

Sònia Moll Gamboa.

Del poemari On fugirem, amor,
encara inèdit (sortirà el 2025, Godall Edicions)

jo només sé pensar en demà
que ja no plourà
que tornarem a buscar l'ombra raquítica dels ponts
per sobreviure'ns.

Sònia Moll Gamboa.

Del poemari On fugirem, amor,
encara inèdit (sortirà el 2025, Godall Edicions)

La lava ha arribat al torrent.
On fugirem, amor
que no hi mori mai l'ombra?

Sònia Moll Gamboa.

Del poemari On fugirem, amor,
encara inèdit (sortirà el 2025, Godall Edicions)

No et veig. Se m'han abrusat les parpelles
i el volcà m'ha crescut a les plantes dels peus.
Et busco a quatre grapes pels camins de fuga.

Sònia Moll Gamboa.

Del poemari On fugirem, amor,
encara inèdit (sortirà el 2025, Godall Edicions)

Neixen brots i brots d'arreu

Com si la terra fos una extensió del cos

I els núvols la suor freda de la pell

Que recorre el vent del cel i el mar

Quim Roy Deulofeu

Perquè el clima desemboqui

La seva fervor impenitent

I la vegetació prengui

Encesa com qui rep un petó

Quim Roy Deulofeu

Talleu aquests arbres,
que no ens deixen veure el bosc.

Montserrat Costas

Ets l'amenaça d'un setembre sense pluja.
Soc la cabra que et rosega el sotabosc.

Montserrat Costas

Tinc un hemisferi cerebral
a les estrelles
i l'altre ran de terra
entre el rocam

Víctor Bonet Arbolí.

Del llibre El meu poble volia sortir volant
(Roure edicions, 2016)

Nedar vestit,
cosa possible,
no és pas com volar sota terra,
cosa impossible.

Carles Hac Mor.

Del llibre No ben bé (Quarteres, Tushita Edicions, 2016)

El gest d'aquest silenci
escenifica la màxima quietud
mentre esdevenís moviment fossilitzat.

David Jiménez Cot

Del llibre *Moren els déus* (AdiA edicions 2022)

Plou tristesa i res et xopa:
ets l'escorça impenetrable,
tens sangota de tron:

el teu domini és l'arrel.

David Jiménez Cot

Del llibre Moren els déus (AdiA edicions 2022)

Llenyaseguir.

M'admira la capacitat indiferent que els arbres semblen posseir.

La vida habitual no sembla mai que els pesi.

Perejaume

Del llibre El sol i les fogueres (Quarteres, Tushita edicions, 2022)

Diu el poeta hindú:
“Quan assenyaales algú amb un dit,
tres dels dits t'assenyalen a tu”.

Anna Aguilar Amat

Del llibre l'Efecte Morgana (Pagès editors, 2021)

Haiku de tardor:
Les fulles juntes
per ajudar a qui escombra
coses de l'aire...

Anna Aguilar Amat

Del llibre l'Efecte Morgana (Pagès editors, 2021)

després

trenca una branca seca
arracona un esbarzer
quasi rellisca amb el fang
espanta les mosques
sua, bufa

Enric Casasses. 1/4.

posa la mà en una pedra per agafar força
mira lluny, mira a prop, mira a terra
passa el riu pel lloc dels rocs

Enric Casasses. 2/4.

puja a l'altra banda, de quatre potes
com sigui, amb les esgarrinxades
i salta la tanca

Enric Casasses. 3/4.

travessa el camp abandonat
i corre, corre avall
T'ESPERO A LA FONT!

Enric Casasses. 4/4.